

Medlem af dette Thing. Jeg troer, at allerførst fremtræder den Misforstaaelse, jeg antydede, i en Sætning, der findes i den afgivne Betænkning, Spalte 636. Der hedder det, at Grundlovens § 84 ikke kan antages at have villet tillægge Alle, uden Hensyn til deres Troesbekjendelse, Deelagtighed i de Rettigheder, som netop staae i Forbindelse med en særegen Troesbekjendelse. Grundloven har tillagt Alle Deelagtighed i alle borgerlige Rettigheder; men nu bortskjærer man her visse Rettigheder, fordi de skulde staae i Forbindelse med en særegen Troesbekjendelse, og siger: disse Rettigheder have Borgerne ikke ubetinget Afgang til ifølge Grundlovens § 84, og disse Rettigheder, der skulle staae i Forbindelse med en særegen Troesbekjendelse, ere da ingenlunde faa eller smaa. Det er Rettigheder til at indgaae Ægteffab, til at stifte Familie og til at leve i alle de Forhold, der ere knyttede til Familielevet; det er Rettigheden til at aflægge Eed, og det er Rettigheden til at indtræde i de borgerlige Forhold, som ere betingede af Eeds Aflæggelse osv. Men disse Rettigheder ere ikke knyttede til nogen særegen Troesbekjendelse; de have hidindtil ikke staaet i Forbindelse med en særegen Troesbekjendelse; thi disse Rettigheder indrømmedes hidindtil Borgere af forskjellig Troesbekjendelse, baade Lutheranere og Reformeerte, Katholiker og Jøder; de stode altsaa i ethvert Tilfælde ikke i Forbindelse med en særegen Troesbekjendelse; men vel stode de hidindtil i Forbindelse med visse bestemte Troesbekjendelser. Der kunde Ingen udøve disse Rettigheder i Danmark i alle Grene, naar han erklærede sig f. Ex. for at være Baptift og som Baptift ikke at ville have at gjøre med nogen anden Kirke; da kunde han ikke faae stiftet noget Ægteffab. De vare altsaa vistnok hidindtil knyttede til en vis eller til visse Troesbekjendelser, men ikke til en særegen Troesbekjendelse, og denne Tilfnyttning er ophævet ved § 84 i Grundloven; thi Ingen er berettiget til, til hiin § at føie det Supplement: „dog derfra udelukket de Rettigheder, som hidindtil have staaet i Forbindelse med visse kirkelige Handlinger;“ det Supplement staaer ikke i Grundloven og kan ikke føies dertil. Der er dernæst i den samme Minoritets Betænkning omtalt det Spørgs-

maal, hvorvidt der var en Trang til en saadan Lov. Jeg begriber meget let dette Spørgsmaal; jeg maa begribe det faa meget mere, som jeg selv har opkastet det og i nogen Tid vegent tilbage derfor, idet dette Lovforslag først ligesom er afdvunget mig. Det er vigtige og vanskelige Spørgsmaal, og man gaaer ikke let til Forsøget at løse dem; men jeg troer, at Trangen nu er der og var der før. Det forholder sig, troer jeg, ikke saaledes, som den ærede 1ste Landstingsmand for 3die Valgfreds (Kierkegaard) har yttret, at det vel havde ladet sig gjøre, indtil videre at ordne de Vanskeligheder, som nu skulle løses ved Lov, ad den administrative Vej. Jeg har ofte forsøgt paa, hvor langt det vilde gaae, jeg troer ikke, at det vilde gaae længere. Der er henviist til Bevillingsveien, ad hvilken man kunde ordne sige Sager. For det Første er det klart, at de Bevillinger, der skulde gives, være Bevillinger af en anden Art end de, der hidindtil ere givne, og i Grundloven er Hs. Maj. Kongens Bevillingsret indskrænket til den tidligere Kredt. Dernæst troer jeg ikke, at § 84 i Grundloven fuldkomment tilfredsstilltes i og for sig ved Bevillinger; thi det er ikke, troer jeg fuldkomment stemmende med Grundlovens Aand, at forlange af nogle Borgere, om de end ere faa, at de ved Ansøgninger og Bevillinger skulle faae, hvad Andre faae uden Ansøgning og Bevilling. Men dernæst, naar Bevillingerne skulde være givne, paa hvad Andet skulde de da gaae ud end paa det, som den samme Minoritets Betænkning væsentligt bestrider i dette Lovforslag? Thi ved en Bevilling til en Baptift, at han maatte lade sig vie paa Lutheraner, Katholik, Reformeert eller Jødisk, dermed var han ikke hjulpen; han forlangte at blive gift, uden at underkaste sig nogen af de Vielser, som hert Landet kunde staffles ham, fordi han religiøst ikke hørte til noget af de Samfund, hvor han kunde blive viet. Altsaa Bevillingen maatte gaae ud paa, at den og den, som søgte om at være lovlige Ægtefolk uden kirkelig Vielse, maatte erkjendes derfor. Det er ogsaa under min Formand i Ministeriet tilkjendegivet to Folk, at, naar de indkom med en saadan Ansøgning, vilde der blive udvirket en saadan Bevilling, denne Ansøgning kom